

Шаранков Борис Димитров

«В 1916 РОЦІ закінчив в Софії класичну гімназію, — так писав у своїй заяві болгарин Борис Димитров Шаранков Південному бюро Комінтерну. — Солдатом був на фронті в 1916 році і після того направлений в школу запасних підпоручиків, яку закінчив у 1917 році по другому розряду. Після цього запасним підпоручиком 6-го кінного полку пройшов війну до кінця. Вступив у Болгарську студентську комуністичну групу, членом якої я є й досі, членський квиток № 3236. Прибув у Росію з гарячим прагненням пізнати практично і теоретично радянський державний устрій Росії і з ще більшим бажанням вступити в ряди Червоної Армії, в кінноту Будьонного, як спеціаліст-кавалерист. Після закінчення мого знайомства як практичного, так і теоретичного, з радянським ладом думаю повернутися в Болгарію і бути корисним болгарському пролетаріату...

З товариським привітом Б. Шаранков...

...Примітка: закінчив 7 семестрів філологічного факультету університету»...

Написанню цього документа в житті його автора передувало цілий ряд подій.

Переслідуваний буржуазно-монархічним урядом Болгарії, Шаранков прибув у нашу країну, маючи за плечима досвід політичної та збройної боротьби. Так, у вересні 1918 року він командував одним з революційних збройних загонів, повстанці яких ставили собі за мету прогнати з престолу царя Фердинанда. Але це повстання було жорстоко придушене буржуазно-монархічним урядом. Борис разом з п'ятьма іншими інтернаціоналістами вирішив їхати в Росію, щоб взяти участь в боротьбі за спра-

12.01.1894 — 20.04.1958

Народився в Софії в родині службовця. Член Болгарської Комуністичної партії.

Учасник визволення Ровенщини від білополярів влітку 1920 року (у складі 1-ої Кінної армії).

ву Великого Жовтня. Перший раз вони вийшли у море вночі 11 квітня 1919 року. Проте з'явився такий великий шторм, що їх човен викинуло на берег. Інтернаціоналісти не залишали думки добратись до нашої країни. І в кінці серпня їм вдалося пробратися з Варни в Одесу. Наступного року вони перейшли лінію фронту.

З липня 1920 року Б. Шаранков у Першій Кінній армії, в її рядах пройшов шлях Житомир — Корець — Ровно — Берестечко.

Коли Шаранков прибув в армію (18 липня), вона вела бої з білополярками на півдні Ровенщини. Зі штабу армії його було направлено у 4-ту кавалерійську дивізію, якою тимчасово командував, виконуючи обов'язки начальника Ф. М. Літунов. Він і направив болгарина взводним командиром 22-го кінного полку другої бригади. Дивізія саме в цей час здійснила наліт на містечко Радзівилів (нині Червоноармійськ), де розгромила батальйон піхоти і захопила обози 18-ої білопольської дивізії. В районі Пляшевої нині Червоноармійського району нашої області і Берестечка нині Волинської області вона відкинула за річку Стир частини кавбригади противника. Надвечір 18 липня 4 кавдивізія відійшла до Демидівки.

В складі дивізії Б. Шаранков брав участь в боях з ворогом на території

нинішніх Млинівського, Червоноармійського районів, зокрема, в районі сіл Коритне, Хотин, Сестрятин. А в районі села Жабокрик (нині село Довгалівка Червоноармійського району) перша та друга бригади дивізії навальним ударом розгромили 9-й прикордонний білопольський полк, а потім з боями пройшли до рубежів нинішніх Ровенської та Львівської областей.

І хоча недовго Б. Шаранкову довелося воювати у складі 1-ої Кінної армії, але перебування в ній загартувало його морально, він пройшов справжню школу боротьби за перемогу ідей Великого Жовтня, школу інтернаціоналізму.

У вересні 1920 року Б. Шаранков разом зі своїм співвітчизником Т. Главчевим побував у Харкові, де звернувся з листом у ЦК КП(б) України, у якому просив направити на вищі курси у Москву.

Заяву Б. Шаранкова та Т. Главчева було задоволено. Вони були знову направлені у розпорядження Комінтерну. Адже ще раніше вони виконували його відповідальні завдання. Так, перед II Конгресом Комінтерну в 1920 році групі болгар-інтернаціоналістів, в їх числі і Б. Шаранкову, було доручено організувати приїзд делегації БКП (тісних соціалістів) на конгрес.

Потім Шаранков знаходився на партійній роботі у нашій країні, закінчив Комуністичний університет ім. Я. М. Свердлова і факультет сходознавства Московського університету. Після 9 вересня 1944 року Б. Шаранков повернувся в Болгарію, де всього себе віддав будівництву соціалізму у рідній країні.

«Зміна», № 8, 1987.

Редактор А. ЛІСНИЧИЙ.

Прапор перемоги. - 1987. - 10 березня.